

KUIFJE

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

ACHTSTE JAARGANG — 12-3-53

PRIJS : 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts

10

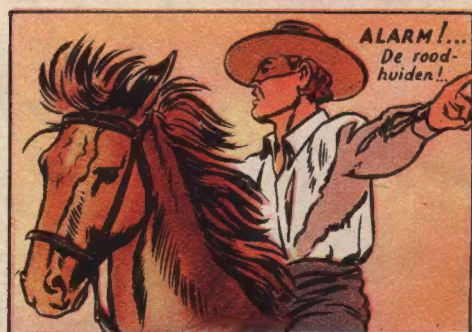
COCHISE HET GROTE OPPERHOOFD

1850. Uit alle delen van de wereld trekken mensen naar het Westen van de Verenigde Staten, in de hoop daar fortuin te maken. Enkelen gelukken daarin vrij spoedig, voor anderen betekent het een harde strijd tegen de natuur, het ruwe klimaat, tegen de wilde dieren en tegen de **ROODHUIDEN!**...

De zware huifkarren, die over de Arizona in de richting van Californie trekken, hebben niets te vrezen want de stam van de Chiricahuas - Apachen is vredelievend. Dikwijls helpen zij de blanken uit de nood...

ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL (VIJF PAGINAS)
DOOR FRANS CRAENHALS

Ik zal hen een dans leren, wacht!

Halt! Halt! Wil je dan dat we allemaal uitgemoord worden?

Drie Apachen, waaronder Cochise, galopperen naar de karavaan...

De rivier is uitgedroogd. Jullie kunnen niet verder... Ga liever langs de bron van de Apachen-Pass-Ugh!...

Die Cochise is een prachtkerel! Hij heeft ons allen het leven gered. Indien we verder zouden getrokken zijn, waren we nooit levend uit die woestijn gekomen. Van een verzande rivier kan men niet drinken...

Cochise is een jong stamhoofd, bekend om zijn wijsheid, goedheid en moed. Hij dringt er bij zijn onderdanen op aan zich toe te leggen op het kweken van vee...

We moeten de methodes van de blanken leren. Wij kennen echter het land, het klimaat en ook de dieren veel beter, dus moeten we op dit gebied méér kunnen presteren dan de blanken...

Doch een tragisch incident maakt een eind aan de vredelievende houding van Cochise.

DE SOLDATEN VAN FORT BUCHANAN ZIJN VRESELIJK OPGEWONDEN...

Is het waar dat we er morgen op uit trekken, sergeant?

Het is waar. Een jonge halfbloed werd door de Apachen ontvoerd en onze luitenant wil Cochise uitleg gaan vragen...

Luitenant Bascom kent de Indianen niet! Je moet waarachtig een dwaas zijn om te geloven dat Cochise iets met die ontvoering te maken heeft!

Ja, ik vrees ook dat die Bascom een vreselijke domheid begaat. De officieren die pas van West Point komen, menen dat ze hier hun macht moeten laten zien...

De troepen van Bascom slaan hun kwartier op in de Apachen-pas en de luitenant laat de witte vlag, het teken tot onderhandelen, op z'n tent hijsen...

Vrede zij met u, blanke broeder!

Cochise gaat met vijf leden van zijn familie naar de luitenant...

Nauwelijks staat het stamhoofd der Indianen in de tent, of...

Cochise, we zullen er geen doekjes omwinden, ik kom het kind halen dat je ontvoerd hebt. Trek niet zo'n onschuldig gezicht, je weet best waarover ik het heb!

Neen, dat weet ik niet. Ik vrees dat de Noma-den mij beschuldigd hebben. Geef mij een beschrijving van het kind en ik stuur boodschappers naar alle hoeken om het weer te vinden...

Je bent sluw, Cochise, maar ik loop er niet in! Jij en je ouders blijven hier tot Mickey Frie teruggeven wordt...

Het stamhoofd van de Chiricahuas ziet gewapende soldaten naar de tent sluipen en roept woedend...

Het is dus een valstrik! De blanke met de gespleten tong liet zijn tent heimelijk omsingelen. Bascom, verrader!

Met een kattenrapte snijdt Cochise het tentzeil door...

YAOUW!
Volg me, broeders!

Lenig als een tijger springt hij door de rijen van de soldaten...

En alvorens deze laatsten van hun verbazing bekomen zijn, is Cochise reeds buiten schot...

Hij wipt op zijn paard en stuift weg. De ouders van Cochise konden echter niet volgen en blijven in handen van Bascom...

Met enkele krijgers van zijn stam, valt Cochise enige minuten later het legerkamp aan, neemt enkele soldaten gevangen en stelt voor deze uit te leveren tegen zijn ouders...

Cochise is echter zeer voorzichtig geworden; hij voert de onderhandelingen van op een veilige afstand...

Onnodig aan te dringen, Cochise! Ik hou m'n gevangenen!

Een oude soldaat neemt het woord.

Luitenant, het is reeds een wonder, dat Cochise zijn volk tot nogtoe in bedwang kon houden. Om Gods wil, denk toch na over hetgeen je gaat doen...

Genoeg, soldaat! Mijn beslissing staat vast!

Cochise verdwijnt... Zal de dwaze houding van luitenant Bascom het vuur aan de lont leggen?

AAHHHiii...

Bascom laat zijn gevangenen opknopen.

De blanken worden aan een paal gebonden.

DAT IS OORLOG!...

De Apachen kondigen dit nieuws aan bij middel van rookseinen.

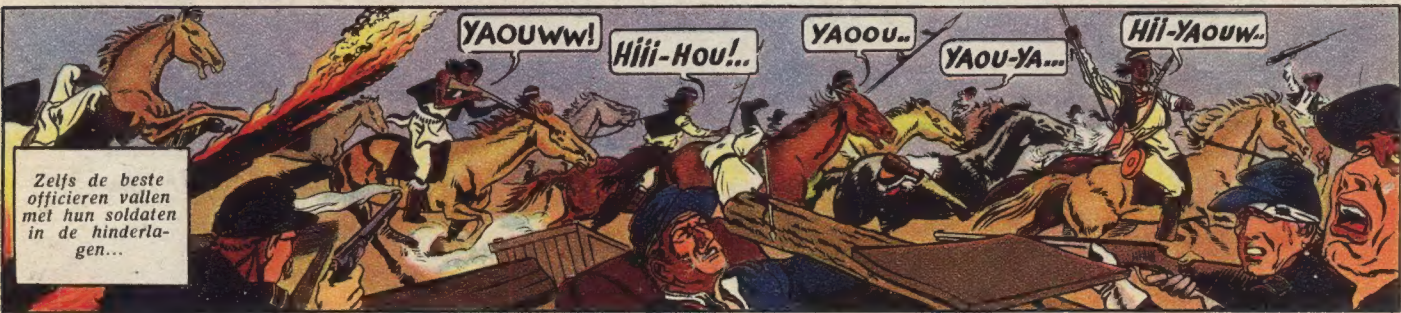
Van uit alle hoeken komen de Chiricahuas aangereden en scharen zich onder het bevel van Cochise. Toen Cochise pas achttien jaar was, had men hem reeds het commando van de bergstammen aangeboden, doch Cochise had geweigerd. Sindsdien echter was de naam en de roem van Cochise overal doorgedrongen...

De Apachen waren vast besloten de blanken eens en voor goed uit het land te jagen...

YIAOUW
Hou-lou
YIAOUW
YIAOUHIII
Die duivels vallen nu zelfs de steden aan!
De Apachen!
We zijn verloren!

Zelfs de beste officieren vallen met hun soldaten in de hinderlagen...

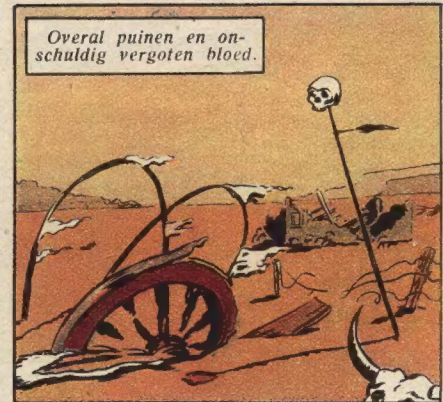
YAOUWW!
Hiii-Hou!
YAOOU..
YAOU-YA..
Hii-YAOUW..

Ze wreken zich daarvoor als wildemannen...

Die meedogenloze oorlog duurde twaalf jaar. De fiera, de ontembare Apachen bleven meester van hun land...

Overal puinen en onschuldig vergoten bloed.

De dwaasheid van luitenant Bascom kostte twaalf duizend blanken het leven, zonder de gewonden en de verminkten! Vijfhonderd duizend stuks vee werden afgeslacht of buitgemaakt door de Indianen. De mijnen werden verlaten, hoeven gingen in de vlammen op... Zes generaals en vijf duizend soldaten konden Cochise niet overwinnen en de beste strategen werden door hem schaakmat gezet...

President Grant is het moe en neemt een beslissing...

Mijne heren, waar wapengeweld en strategie mislukten, zal de diplomatie het halen. Ik heb vernomen dat Cochise een man van z'n woord is. We gaan met hem praten...

Generaal Oliver Howard, de held van de Amerikaanse burgeroorlog, wordt er mee belast de onderhandelingen aan te knopen...

Wat? Onderhandelen met Cochise... Ik zal het proberen, maar ik heb weinig hoop!

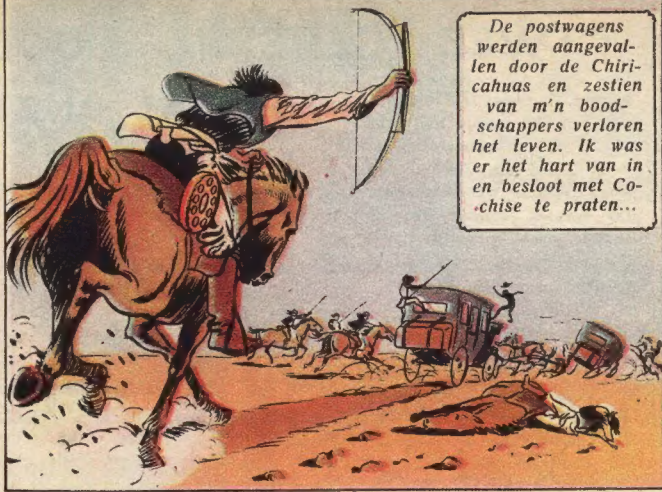
De generaal heeft al meer moeilijke zaken opgeknapt en hij kent de Roodhuiden door en door...

In Tucson, een stadje dat voor driekwart vernield is, praat hij met Thomas Jefford, de postmeester...

Men heeft me gezegd, dat jij de enige blanke bent die Cochise niet vreest. Is dat waar?

Cochise is m'n vriend en daarop ben ik fier! Ik ben hier al lang postmeester en op zekere dag gebeurde het volgende...

De postwagens werden aangevalen door de Chiricahuas en zestien van m'n boodschappers verloren het leven. Ik was er het hart van in en besloot met Cochise te praten...

Alleen ben ik naar hem toe gereden. Honderd keer had ik onderweg kunnen gedood worden...

Gegroet, dappere der dapperen! Je moed bevalt me en ik zal je welwillend aanhoren...

En Cochise luisterde en belooft me dat mijn postwagens niet meer zouden overvallen worden. Hij hield woord.

Zo je hem wilt spreken, ga met me mee, doch zweer me dat je alléén gaat, zonder wapens en zonder krijgsplannen...

Daarop geeft de generaal z'n woord en Jefford leidt hem naar het schuiloord van het stamhoofd...

Gegroet, grote leiders van de Apachen!

Cochise stemt er in toe de generaal te ontvangen...

De chef van alle blanken stuurt me naar hier om met je een rechtvaardige en duurzame vrede te sluiten. Er werden aan weerszijden wrede daden begaan, het is tijd dat we ons bezinnen... Zal het bloed hier nog langer vergoten worden?

De generaal gelukt er in Cochise te ontmoeten...

Je ziet er eerlijk uit. Ik zal m'n raadgevers bijeenroepen...

De generaal wacht vol angst en spanning...

Acht uren vergaderen ze nu reeds! M'n geduld is ten einde!

Je kent toch de Roodhuiden. Je moet niet zo gejaagd zijn!

Vijf dagen lang wacht Howard... Op de morgen van de zesde dag...

Blanken en Apachen zullen voortaan in vrede leven. De oorlog is gedaan!

God zij geloofd!

En het grote stamhoofd van de Apachen had het bij het rechte eind toen hij zei, dat zijn broeders uitstekende vee-kwekers zouden worden... Vandaag steken zij daarin de blanken de loef af, want de veestapel van de Apachen is over heel de wereld beroemd!

EINDE

TWEE GEHEIME BOODSCHAPPEN

VOOR AL ONZE CLUBLEDEN !

VELE vrienden hebben me gevraagd hen eens in geheimschrift te schrijven. Ziehier dan twee geheime boodschappen. Het spreekt vanzelf dat de mededelingen, vooral de tweede, niet moeten voort verteld worden !

Julie weten dat er op de lidkaart ook de sleutel voorkomt voor het ontcijferen van cijferboodschappen. Ziehier een andere boodschap die je met die tweede sleutel kunt ontcijferen.

24.6.19.5.7.9.3.15.19.19.6.1.6.7.
10.24.6.6.1.12.6.15.24.6.22.7.12.
17.3.6.1.14.6.7.11.7.12.17.13.2.
9.9.7.3.12.17.1.21.6.10.5.6.11.
15.12.16.17.6.18.2.4.1.18.6.6.1.
7.6.6.11.18.5.12.6.7.6.1.16.4.10.
4.18.12.1.7.6.19.12.6.16.6.1.6.6.
1.11.15.12.16.17.6.18.11.9.9.7.
10.18.22.6.19.7.6.18.22.6.20.10.
12.6.14.6.19.12.17.11.14.4.4.7.
10.24.6.6.8.4.1.5.6.7.5.6.1.8.4.1.
5.6.7.5.14.12.17.16.10.12.13.22.
15.1.10.6.1.

E M E T O O H R E G
E L T O P K N L V K
A U D E O I N F C D
N E H P J A D R E T
T I R G D E I S I A
N T J G Z G O E M H
3 H E U A I T U E L
R U J T N D R I K E
U B W G R O U I R D
Z F U J L S E D J S

Wie deze teksten graag zou willen kennen, kan ik maar één raad geven : wordt lid van onze Grote Kuifje's Club. Moeilijk is het niet : je zend je naam, voornamen, adres en geboortedatum (alles duidelijk geschreven) in, samen met een pastfoto en 10 frs. inschrijvingsgeld. (Abonné's worden gratis ingeschreven.) Allen hartelijk welkom in onze grote familie !

Kuifje

Brievenbus

Tony Beten, Smissesteenweg, Gr. Vorst Kempen zou graag willen corresponderen met een jongen uit Limburg (ongeveer 16 jaar). Men schrijve rechtstreeks naar Tony.

Etienne van den Bremt, Aalst. — Ik heb je mooie tekeningen aan Willy Vandersteen getoond en hij vond ze zeer goed. Met mijn beste groeten.

Robert van den Broeck, Borgerhout. — Je brief heb ik met groot genoegen gelezen. Het doet steeds plezier een oude vriend weer te vinden. Met mijn hartelijkste groeten.

André Cranix, Leuven. — Beste dank voor de postzegels. Ik hoop dat ik je weldra in de Kuifje's club zal mogen verwelkomen.

Jan Geysen, Heide Kalmthout. — Ik ben het met je eens. Het zal nog lang duren eer het zal veranderd zijn. Maar veranderen zal het wel !

Stefaan Windey, Moerzeke. — Heb je het geschenk ontvangen ? Met mijn beste groeten.

Walter van Gastel, Antwerpen. — Binnen enkele maanden komt Mortimer weer. Om je te abonneren op « Kuifje », hoef je maar 70 frs. (voor 3 maanden), 135 frs. voor 6 maanden of 265 frs. voor een heel jaar op de postrekening van « Les Editions du Lombard » te storten : 1909.16. Ik wens je reeds hartelijk welkom als abonné en ook als clublid, want vergeet niet dat de abonné's gratis ingeschreven worden (op hun verzoek) in onze grote Kuifje's Club.

Louis van Damme, Lebbeke. — Hartelijk dank voor je vriendelijke briefje. Ik wens je prachtige resultaten op school.

Jozef Dupon, Ieper. — Beste dank voor je wensen. Hartelijk. **Roger Franckx, Willesele.** — Ik vind het fijn dat je zo 'n ijverig ledenwerver bent, maar je zoudt toch de toestemming van je ouders moeten bekomen !

Volledig adres gevraagd van : **Herman van Coppenhelle uit Torhout !**

Willy Dedie, Antwerpen. — Wel, Willy, ben je nu tevreden over de landing ? Heb je de oplossing gevonden ? Met mijn beste groeten.

Pierre van Roe, Lamorinièrestraat, 184, Antwerpen zou willen corresponderen met een Hollandse lezer van 14 tot 16 jaar, die ook een radioknutselaar is. Men schrijve hem rechtstreeks.

Veerle en Goedele Verbracken de Beys. — Ben je reeds naar onze winkel geweest ? Wanneer je eens komt, dan moet je eens naar de redactie vragen, want die zou graag met jullie willen kennis maken. Hartelijk !

Karel Magnus, Vilvoorde. — Tevreden met je prijs, Karel ? Met mijn beste groeten.

Gertrude Pauwels, Brugge. — Zend je « poësie » maar gerust

op. Onze medewerkers zullen er graag een tekeningetje in maken, op één voorwaarde : niet te haastig zijn om je boek terug te krijgen. **Afgesproken ? Firmin De Boek, Sint-Gillis-Dendermonde.** — Ik heb je tekeningen goed ontvangen. Helemaal niet kwaad voor je ouderdom ! Ik heb hartelijk gelachen met je mopjes. Met mijn beste groeten.

VOLGENDE WEEK :
ONS VOLLEDIG VERHAAL IN
VIJF BLADZIJDEN
KAREL ende ELEGAST
door
JACQUES LAUDY

Lucien Dhaese, Evergemse Steenweg, 62, Wondelgem bij Gent zou willen corresponderen met een lezer van 14 tot 15 jaar uit Belgisch Kongo, Luik of het Kortrijkse, die postzegels verzamelt en van sport houdt. Men schrijve hem rechtstreeks.

KUIFJE
WEEKBLAD VOOR
JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

KUIFJE (weekblad).
Redactie - Publiciteit :
Lombardstraat, 24,
Brussel. — P. Ch. R.
1909.16. — Uitgever-
Directeur : Raymond
Leblanc. — Gedrukt
in helle door : De
Drukk. C. Van Cor-
tenbergh, 12, Keizer-
straat, Brussel.
KUIFJE - HOLLAND —
Singel, 231, Dordrecht.
Tel. : 3653. — Giro :
199.334. Abonnements-
prijs : fl. 4 per kwartaal.

DE UURWERKEN
Tissot
VERTELLEN JULIE
DE GESCHIEDENIS
Zigoto
is
VERDWENEN !

Wekenlang zoeken onze vrienden tevergeefs...

n Avond... Niets gevonden !...
Ik ook niet !

Vrienden, ik geloof dat we ons bij het onvermijdelijke moeten neerleggen... Zigoto was een trouwe vriend en de beste mascotte...

Oei ! Oei !...

Ik stel voor zijn foto met een rouwfloers om in ons lokaal te zetten...

Een vergadering met een triestig slot...

Vaarwel, Zigoto ! In onze harten blijft je leven !

Bij 't verlaten van 't lokaal...

Ho !

Vrienden, kom kijken ! Dat is fantastisch !

(Wordt voortgezet.)

De Kerels van Vlaanderen

TEKSTEN EN TEKENINGEN

VAN BOB DE MOOR

Green antwoord! Ik zal eens een pijl tussen de heesters schieten.

Een drietal Kerels volgen het voorbeeld van hun gezelschap...

De spion zal niet verlopen. Ik trof hem zeker in de borst.

Komden, niet langer getalmd. Nu moeten wij nog meer op onze hoede zijn.

Burchard brengt zijn mannen langs een eenzame weg naar een grote hoeve, omringd door een hoge muur en een diepe gracht.

In deze hoeve vinden wij de stormtuigen.

Burchard klopt aan op de manier der Kerels...

De poort draait knarsend open. De bende breekt het grote binnenplein, waar de stormtuigen klaar liggen.

Hier zijn drie ladders en een stormram, evenals toortsen, hamers, haken en koorden.

In orde, Aljijn. Wij vertrekken onmiddellijk met de werktuigen.

... Zo stil mogelijk breken de Kerels met hun last door het bos...

Halt... Daar is het kasteel van Straten. Neurmannen en gij, Ivo de-wolvenjager, volg mij. Wij zullen de burcht van naderbij bespieden.

... Men waakt op het kasteel, heer Knap. Kijk, dat zijn helmen of zwaarden die daar boven de poort glinsteren. De bespieder, die wij onderweg met de pijl troffen, heeft hen verwittigd.

Luister, mannen. Ik heb een plan...

In het circus Tokburger werd een kleine ezel geboren. Teddy, de staljongen, is in de wolken...

Vooruit, in de kist, luiwannes!

Het is al goed, laat die jongen nu gerust!

Helemaal ineengedoken zit Teddy in de kist met dubbele bodem, die de fakir gebruikt om zijn kunsten uit te halen...

Teddy, mag ik 'je ezeltje eens zien?

Maar natuurlijk, Maggy!

Zodra hij gedaan heeft, loopt Teddy naar de stal en vindt zijn kleine ezel terug. Maggy, een jonge amazone, komt hem daar opzoeken...

Ha, wat een lief beestje! Hoe heet het, Teddy?

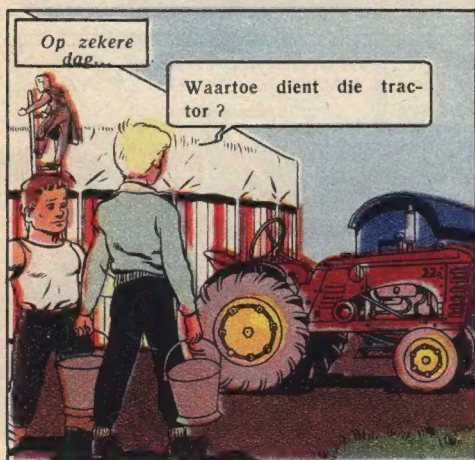
M'n ezeltje heet Pom en het is m'n beste vriend!

Enkele weken later verlaat het circus de hoofdstad en slaat z'n tenten op in de provincie. Teddy krijgt de opdracht de dieren te voeren...

Wel, Pom, wat is er? Dacht je dat ik je riep? Neen, hoor! Ik neurielde een nieuw wijsje!

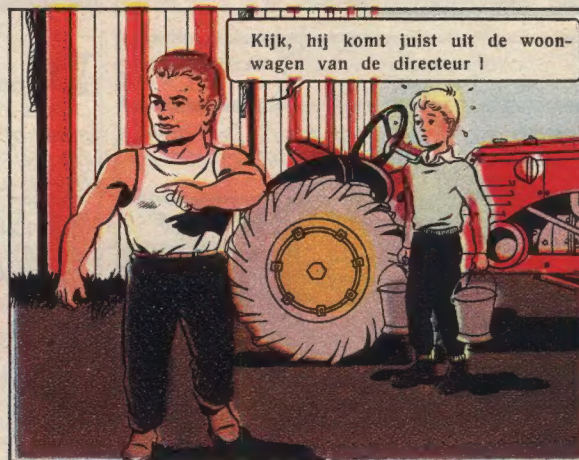

Op zekere dag...

Waartoe dient die tractor?

Het eerste exemplaar van de machines die weldra de trekpaarden en de ezels zullen vervangen! Ja, jongen, je stal wordt ontruimd! Tokburger heeft al een koper voor de dieren gevonden!

Kijk, hij komt juist uit de woonwagen van de directeur!

Maar... maar... dan zullen ze m'n kleine Pom ook verkopen?

Neen! Neen! Dat mag niet gebeuren!

Een minuut later komt de « Hartvreter » met de koper in de stallen...

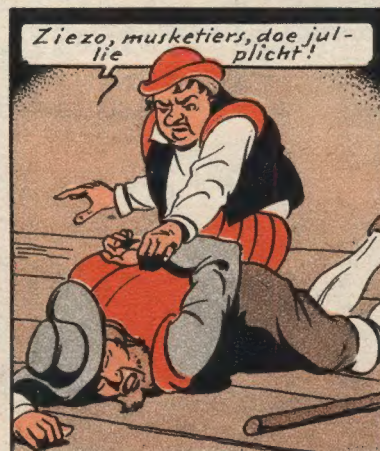
Hier, mijnheer, zeven paarden en vijf ezels zonder dat kleintje daar in de hoek!

Tijl, Lamme, Nele en meester Lucas varen naar Amerika. In volle zee gekomen, weigert de bootsman een bevel van de kapitein uit te voeren...

Leg die haak neer, en geef je over, bootsman!

De Trouwe Paddy

Jackie heeft zijn hond Paddy toevertrouwd aan Mark Trail. Samen richten ze de hond af, met het oog op een grote wedstrijd voor jachthonden. Doch op een nacht wordt Paddy door een razende vos gebeten...

(Wordt voortgezet.)

Volgende week : EEN WANHOPIGE POGING...

DE DUTSCHEN

KUIFJE'S NIEUWSBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

ELZASSER HONDEN NEMEN DE TAAK VAN DE SINT-BERNARDSHONDEN OVER

OOK dit jaar werden de Zwitserse Alpen door sneeuwstormen en lawines onveilig gemaakt, doch het was niet meer de grote en welbekende Sint-Bernardshond die de slachtoffers ging zoeken. Z'n taak werd overgenomen door de Elzasser herder, die nu reeds algemeen « lawine-hond » wordt genoemd. Kort voor de tweede wereldoorlog woonde Ferdinand Schmutz, een Zwitsers hondkenner een lawineramp bij, waarbij achttien mensen bedolven werden en om het leven kwamen. Zeventien slachtoffers werden spoedig gevonden, doch naar het achtienste zocht men dagenlang tevergeefs. Toen haalde de men en Elzasser herder en na enkele minuten haalde deze het slachtoffer uit de sneeuw. Dit feit bracht Ferdinand Schmutz op het idee speciale honden te fokken voor lawinerampen. Hij nam proeven met Schnautzers, Alredales en nog andere rassen, doch de Elzasser herders bleken de beste. Zij zijn sterk, hebben lange poten, hun dikke vacht be-

gen de koude en hun poten zijn kort behaard, zodat ze geen last hebben van de sneeuw. Dit jaar reeds hebben goed afgerichte Elzassers prachtig werk geleverd. Je weet wel dat de Sint-Bernardshond sedert de Middeleeuwen gekweekt werd door de Benedictijnen van het klooster op de grote Sint-Bernardpas; het klooster dat gebouwd werd in de tijd van Karel de Grote. Door de ontwikkeling van het moderne verkeer, werd het werk van de Sint-Bernardshond geringer en de inkomsten van het klooster ook. Er zijn nog slechts vijftien Sint-Bernardshonden in dat klooster. Een paar jaar voor de oorlog heeft een monnik, bevestigd dat er een einde zou komen aan het nut van de Sint-Bernardshonden, Europa verlaten en is met enkele honden naar Tibet getrokken, in de hoop daar nuttig werk te kunnen leveren. Van de monnik en zijn honden heeft men nooit meer iets gehoord. Mogelijk werden zij door vijandige stammen gedood of kwamen ze om in de sneeuw waaruit zij an-

IS DE PEUGEOT EEN HOLLANDSE WAGEN ?

DE Peugeot 203 draagt een wapenschild dat men makkelijk voor de Hollandse leeuw zou kunnen houden. Het is echter het blazoën van de graven van Hoog-Bourgnone, en werd nadien het schild van Franche-Comté, waar de wieg van de Peugeot-fabrieken stond. Het veld is azuur bezaaid met zilver, waarop een gouden leeuw. Het schild van Franche-Comté is met goud bezaaid. Peugeot veranderde dit alleen om de leeuw beter te doen uitkomen.

VLIEGEN WORDT POPULAIR

IN het jaar 1952 hebben niet minder dan vijf en veertig miljoen mensen het vliegtuig genomen. In 1951 bedroeg het aantal luchtreizigers iets minder dan 40 miljoen. De lijnvliegthuigen legden in het totaal een afstand van 1.600 miljoen kilometer af !

BOBSLEEN is misschien wel een opwindende sport, maar er is veel gevaar aan verbonden. Felix Endrich, de Zwitsers die zo pas wereldkampioen werd te Garmisch-Partenkirchen, verongelukte in de Bavaria-bocht van het parcours van de Olympische bobslee-wedstrijd. Twee jaar geleden verloor de Zweedse kampioen Rolf Odénrick in diezelfde bocht het leven.

DE BELGEN ZIJN SPAARZAAM !

Wij zijn een volk van bierdrinkers, kerkmisvinders, duivenmelkers, enz., enz., doch, naar verluidt, zijn we ook een volk van spaarders ! Men vraagt zich wel af hoe dit aan elkaar te rijmen is, maar cijfers zijn cijfers : zeven miljoen Belgen hebben een spaarboekje ! Dit getal zegt misschien meer, indien we er aan toevoegen, dat de Spaarkas gesticht werd in 1865 en er het

eerste jaar achthonderd spaarders waren. De rijkste spaarders zitten in West-Vlaanderen. De Antwerpse- en de Limburgse Kempen komen helemaal aan het staartje hinken. En hoeveel spaarders heten er Janssens ? Pas op, schrik niet... vier en dertig duizend ! Op de tweede plaats komen De Smets met 29.500 en dan volgt de grote familie Peeters met 22.000 koppen !

DE BRITTEN ZIJN NIET ZUINIG

DE Britten zouden jaarlijks 50 pond (zeven duizend ffrs.) uitgeven voor bier, kansspelen en sigaretten, terwijl zij slechts 2 pond besteden aan spaargeld.

ER ZIJN NOG
RIJKE MENSEN
IN ENGELAND
ZESTIG Britten hebben

EEN LANGE WEG
Echt
Amerika

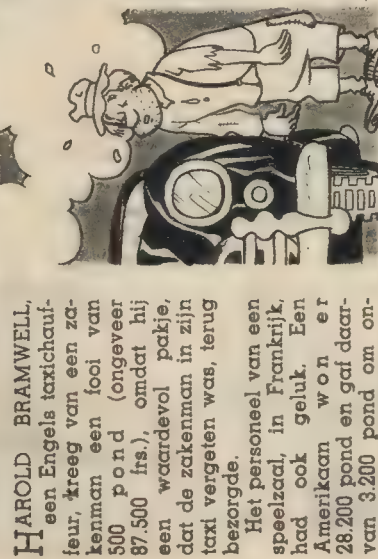
de beste. Zij zijn sterk, hebben lange poten, hun dikke vacht beschermd hen goed tegen...

1/6 VAN BELGIE GAAT NAAR SCHOOL!

TJIDENS het schooljaar 1951-1952 waren ruim 1.5 miljoen leerlingen. Voor het normaal onderwijs, in de drie takken samen, waren 13.000 studenten, voor het technisch onderwijs 254.000 en het hoger onderwijs 20.700.

GELUKSVOGELS

EEN KONINKLIJK GESCHENK

OP de dag van de kroon van koningin Elisabeth van Engeland zullen alle Britse schoolkinderen een vulpoellood ten geschenken krijgen.

HAROLD BRAMWELL, een Engels taxichauffeur, kreeg van een zakenman een fooi van 500 pond (ongeveer 87.500 frs.), omdat hij een waardevol pakje, dat de zakenman in zijn taxi vergeeten was, terug bezorgde.

Het personeel van een speelzaal, in Frankrijk, had ook geluk. Een Amerikaan won er 28.200 pond en gaf daarvoor het zaalpersoneel te verdelen!

Een bediende van de Stork Club te New York kreeg van een fabrikant een splinternieuwe Cadillac ten geschenke, omdat hij, op een avond toen in New York alle hotels bezet waren, de doodvermoorde fabrikant toch nog een hotel had bezorgd!

lammet dat onze lezers lo, Dirk en Tom uit Kortrijk geen vierde broertje hebben, anders waren ze een relict-carnatie van de vier Heemskinderen.

WEG MET ELIZABETH II, LEVE ELIZABETH I!

KONINGIN ELIZABETH I van Engeland was niet de vorstin van Schotland en de Schotten weigeren derhalve de huidige koningin, Elizabeth II te noemen. Naar verluidt werden er in Edinborough met veel succes sjacals te koop aangeboden, waarop heel stierlijk Elizabeth I werd geborduurd!

REEDS DRIEMAAL GESTORVEN EN NOG NIET DOOD

EEN Duits oudstrijder uit Keulen heeft het derde officiële bericht betreffende zijn dood op het veld van een ontvanger. In 1945 werd zijn familie voor het eerst verwittigd, dat hij tijdens de slag op de Monte Cassino was gedood.

TRIESTIGE

SEDERT honderd jaar houdt Denemarken het record van de zelfmoorden, Zwitserland komt op de tweede plaats.

In Amerika werden er in het jaar 1952 niet minder dan één miljoen 22.000 misdaden gepleegd. Om de 26 seconden heeft er een inbraak plaats, om de twee uur wordt er een auto gestolen en om de zes uur een aanslag gepleegd.

HOEVEEL NIEUWE KUIFJE'S LEZERS HEB JE REEDS AAN-GEWORVEN?

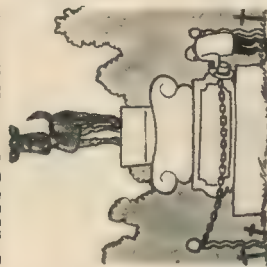
RIDDER FERNANDEL

FERNANDEL voorstellen is heel zeker overbodig. Je hebt hem al in een of ander lachsucces gezien of misgelden in zijn beroemd geworden interpretatie van Don Camillo. Bij de creet van de minister van Opvoeding (van Frankrijk natuurlijk) werd Fernandel tot ridder van het Legioen van Eer benoemd!

EEN postkaart die vijf en dertig jaar geleden door een krijsgangene uit Rusland werd verzonden naar Italië, is thans ter bestemming aangekomen. Een fles werd op 1 December 1903 aan de Zuidkust van Vuurland in zee geworpen om de snelheid en de richting van de zeestromingen te bepalen. Ze spoelde nu aan in Nieuw Zeeland...

ECHT AMERIKAANS

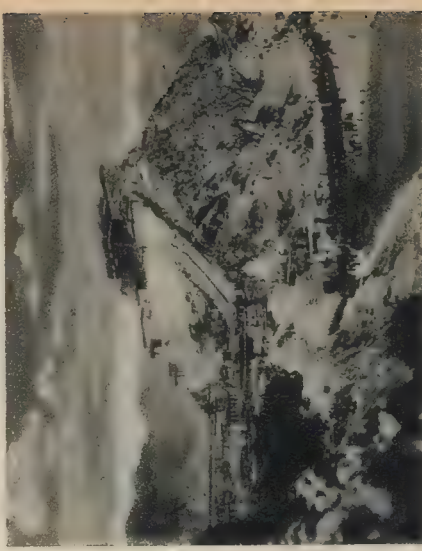

SAMUEL HIDDLE, een rijk Amerikaan die veel van sport hield en een bijzonder groot liefhebber van paarden was, is onlangs gestorven. In zijn testament bepaalde hij, dat 3 miljoen 778.000 dollar waren bestemd voor de onderhoud van het graf van zijn racepaard, de beroemde Man Owar. Dit paard won destijds twintig van de één en twintig koersen, waarin het uitkwam.

In 1947 stierf het paard en het werd gebalsemd en begraven in een speciale eikenhouten kist geel en wit, de kleuren waaronder Man Owar tijdens de races liep. In het Kentuckypark te Bowlinggreen, kreeg het paard bovendien een enorm standbeeld.

DE GROOTSTE VLOOT

VOLGENS de laatste berekeningen schatten de gezamenlijke handelsvloot van Groot-Brittannië op 18 miljoen 624.000 ton. De Verenigde Staten hebben een handelsvloot van 15 miljoen 883.000 ton. De Engelse tonnage aan tankschepen overtrof voor de eerste maal sedert het einde van de Verenigde Staten. De Engelse cijfers gaven vier miljoen 533.000 tegenover 4.410.000 voor de U.S.A.

Herinnert het grote Lamaklooster van Lhasa in Tibet je niet aan een passage uit « De Zwaardvis »?

DE SCHAT VAN BEERSEL

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Lambik werd naar het hoofkwartier van de heer van Kleef geleid. Hij dreigt het vuur aan de lont te leggen...

Voor de laatste maal: Doof die kaars uit of ik doorboor de jonkheer van Beersel!

Ga je gang, heerschap! Ik vrees echter dat het moeilijk zal zijn, vermits de jonkheer niet hier is! Alvorens je paard me hierheen bracht, stuurde ik hem om versterking. Wat ik in m'n armen hield was slechts een waspen pop...

Alle donders! We werden beetgenomen!...

En nu als de bliksem jullie wapens neer, handen omhoog en gezicht naar de muur!

Het bevel van Lambik wordt onmiddellijk uitgevoerd en een moment is hij volkomen meester van de situatie. Maar...

Wat staan wij hier eigenlijk te doen? Zover ik weet, werd die bombarde in geen jaren nog geladen!

Ogenblikkelijk werpen de rovers zich juichend op hun wapens...

Lambik, die ziet dat de kansen gekeerd zijn, verchanst zich in een hoek van het vertrek...

Manhaftig biedt onze vriend het hoofd aan de naderende boeven. Hij voelt zich verbazend fit...

Een werkend mens heeft veel voedsel nodig. Het stoort de heren toch zeker niet dat ik eet?

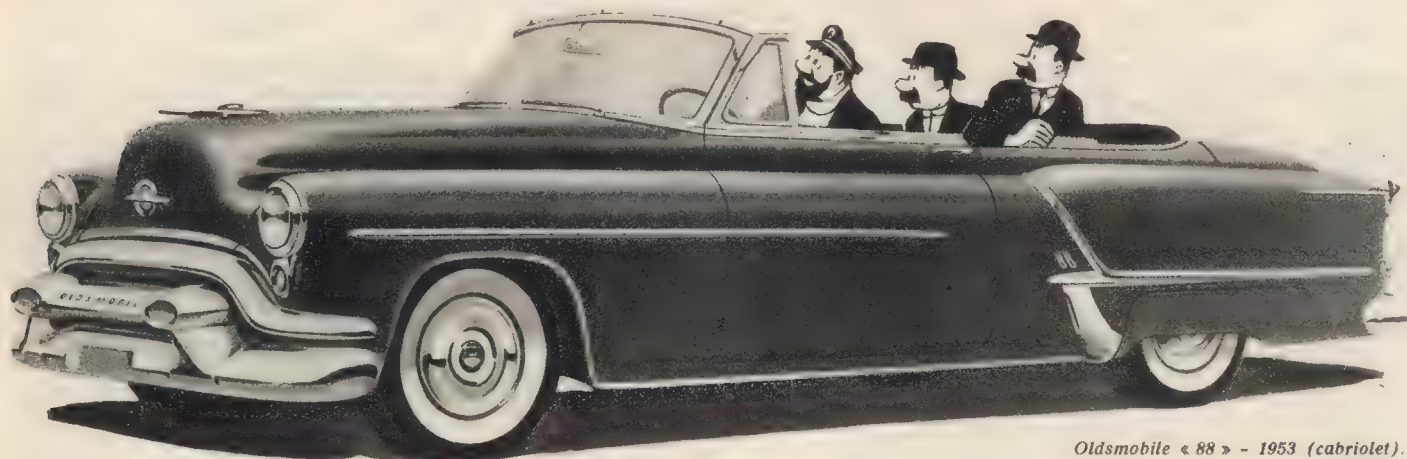

Njam, njam, lekker! Smaakelijk hoor, jongens!

Een paar rovers lopen naar buiten en hakken een opening in de lemen muur om Lambik in de rug aan te vallen

DE NIEUWE OLDSMOBILE « 88 » - 1953

Oldsmobile « 88 » - 1953 (cabriolet).

EEN BLIK IN HET VERLEDEN

IN 1891 werd er een zonderlinge stoommachine op vier wielen geconstrueerd; het was de eerste automobiel van Mr. Olds die, zes jaar later, de firma Olds Motor Vehicle Co stichtte. Weldra veranderde men de naam in Oldsmobile en in 1908 werd de jonge firma ingelijfd in de machtige General Motors, die toen pas opgericht was. In 1900 reeds, dus drie jaar vóór Henry Ford, vervaardigde Oldsmobile haar auto's aan de lopende band.

De Oldsmobile « Rocket », die we hier vandaag voorstellen, is de jongste creatie van de firma.

HET GEHEIM VAN DE MECHANIEK

De « Rocket » werd uitgerust met een motor V-8, omdat de Amerikanen daarvan nu eenmaal houden. Het is een formule die in 1903 werd uitgevonden door de Fransman Ader voor de koers Parijs-Madrid. De cilinderinhoud bedraagt 5 liter, en de motor, met de ventielen bovenaan, ontwikkelt 157 P.K. aan 3.600 toeren per minuut!

Het verbruik van zo'n motor is natuurlijk zeer groot : 17,5 l. per 100 km. wanneer men met een normale snelheid rijdt en, van 24 tot 25 liter per 100 km., indien men van snelheid houdt! Onnodig te zeggen, dat de motor buitengewoon krachtig is. De eigenaar van een Oldsmobile geniet bovendien van een Hydramatic — transmissie en het benzineverbruik zal hem daarom wellicht niet afschrikken!

Een woordje nog over die Hydramatic-transmissie die, in tegenstelling met hetgeen vele Europese chauffeurs er over denken, niets van het sportieve genoegen van het sturen wegneemt. Integendeel! Dank zij deze transmissie heeft de bestuurder veel meer mogelijkheden : hij kan bliksemsnel van de ene snelheid naar de andere over-

schakelen en het volstaat goed op het gaspedaal te drukken om, in enkele seconden, een snelheid van 100 km. per uur te bereiken. Men kan met dit systeem echter ook een stoet volgen die stapvoets gaat, zonder dat de motor warm loopt!

HOUDT DE « ROCKET » DE BAAN ?

HET is bij ons algemeen aangenomen, dat de Amerikaanse wagens « niet goed de baan houden ». Dit is in vele gevallen juist. Maar de Oldsmobile is de uitzondering op de regel. Tijdens een lange tocht door de Ardennen, over wegen met sneeuw en ijsel bedekt, hebben we ons daarvan rekenschap kunnen geven. Zo in een korte bocht bij hoge snelheid genomen (op een droge weg!) de wagen wel lichtjes helt, blijven de wielen vast op de baan.

Het stuur is vast en soepel terzelfdertijd en men kan een bocht van 90 graden nemen met een halve draai van het stuur! Is dat niet schitterend voor een wagen van deze afmetingen?

De suspensie is fijn verzorgd en houdt zowat het midden tussen de « te zachte » suspensie van de Amerikaanse- en de « harde suspensie » van sommige Europese wagens.

WAT AL CHROOM !

VOOR een wagen van die klasse mag men wel wat strenger zijn en daarom stelt men zich, wanneer men de « Rocket » bekijkt, onwillekeurig de vraag : Waarom al dat chroom aan de ruiten, het instrumentenbord, enz. ? Het is natuurlijk een kwestie van smaak, doch overdaad draagt nooit bij tot de harmonie van het geheel! Er zijn ook bijbehoudingen die helemaal niet praktisch zijn, zo b.v. de zonnescherm! Misschien is het decoratief, maar aan het nut valt te

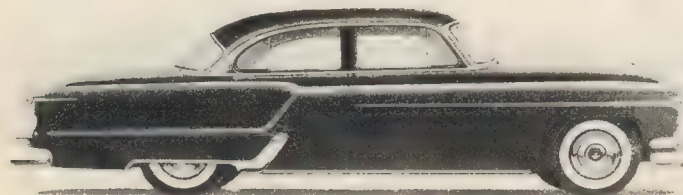
twijfelen, de knoppen om de lichtkleppen te openen en te sluiten, zijn slecht geplaatst en het systeem om de zetel voor of achteruit te schuiven is niet perfect! Men kan de zetel trouwens slechts verschuiven, wanneer de voorste deur, links, openstaat. Schrik niet, wanneer je, de eerste keer dat je je rem moet gebruiken, met een schok achteruit vliegt, ofwel met je maag tegen het stuur terecht komt...

In de achteruitkijkspiegel ziet men niet ver en hij belemmert het uitzicht naar links enigszins.

De instrumenten zijn prachtig geplaatst, evenals het stuur en de handrem, die voorzien is van een lampje dat aan- en uitgaat om de chauffeur op zijn handrem attent te maken.

EEN WOORDJE OVER « DE LIJN » !

De « Rocket » heeft een uitstekende motor, een prachtige transmissie en slechts op details kan er enige kritiek uitgeoefend worden, maar toch willen we nog even reppen over « de lijn » van die wagen. Inderdaad. Lichter en eleganter is de nieuwste Oldsmobile er niet op geworden. Zowel de voor- als de achterkant van de auto zijn veel te hoog en doen te massief aan. Een kleine verjongingskuur ware misschien niet slecht. Oldsmobile zou de Italiaanse wagens tot voorbeeld kunnen nemen, te meer daar de Italiaanse lijn thans ook in de Verenigde Staten ingang vindt.

De constructeurs van Oldsmobile waren ongetwijfeld van mening dat de « 88 » nog niet weelderig genoeg was en paktten uit met de « 98 ».

DE TWEE DERDEN VAN ONZE LEZERS WILLEN HET BEROEP VAN HUN VADER NIET UITOEFENEN

DE vraag « Welk beroep oefent je vader uit, en zou je hem willen opvolgen? », heeft me een rijke correspondentie bezorgd. De twee derden van de deelnemers willen het beroep van hun vader niet overnemen. Waarschijnlijk omdat ze van vaders beroep vooral de minder mooie kanten zien, en omdat de meeste jongens hopen het verder te brengen. Onder de beroepen die onze lezers liefst zouden willen uitoefenen komen o.a. voor: geneesheer, handelaar, leraar, ingenieur, journalist, enz. Met al die verschillende beroepen zouden we wel een nieuwe kolonie kunnen vestigen ergens in Australië. Zou dat niet fijn zijn, met jullie allen zo 'n eigen stad opbouwen?... En alvorens jullie hier nu aan het woord te laten, moet ik eerst nog het Sint-Mariacollege van Schaarbeek gelukwensen. Daar dit college vele goede antwoorden ingezonden heeft, kregen die jongens een extraprijs: een prachtige voetbal!

(Wordt voortgezet.)

Hier volgen nu de antwoorden:

MIJN VADER IS ZIEKENOPPASSER

op de afdeling bedverpleging in een krankzinnigengesticht. Het is een werk van geduld en toewijding. Bijna alle zieken zijn onverschillig en ondankbaar, en toch doet vader zijn werk. In nood geeft hij soms zijn bloed, geheel belangeloos. Hij is chauffeur en motorist bij de vrije brandweer. Ik zou dit alles ook willen doen, als ik groot ben, zo schrijft Leo van Assenede, en ik wens er hem oprecht geluk mee!

MIJN VADER IS IN 1938 GESTORVEN

en ik kan dus slechts spreken over wat mijn vader deed. Misschien heb je hem wel gekend, Kuifje, zijn naam is Lode Gheysen. Hij was regisseur bij het Vlaamse Volkstoneel, en dirigeerde o.a. het mas-saspel van het wereldcongres van de K.A.J. in 1935. Ik zou ook gaarne toneelspeler worden, maar nog liever wordt ik schrijver, want dan kan ik de mensen nog dichter bij elkaar brengen zoals mijn vader het eens trachtte te doen. Ik hoop dat je wensen mogen vervuld worden, Jan, en dat je de nagedachte-nis van je grote vader door je eigen werk zult kunnen eren.

MIJN VADER IS EEN VAN DE VELE MIJNWERKERS UIT ONZE GEMEENTE

Hij zegt dikwijls dat ik op school goed moet leren, want anders moet ik met hem mee naar de mijn. Ik zou zulk beroep niet willen uit-oefenen, omdat er in een mijn veel stof is. Geen licht, weinig lucht, veel te warm, en volgens mijn vader vertelt, is het er om gek te worden. Studeer maar goed, Alfons!

GEEN BEDIENDE

MIJN vader is bediende van be-roep. Dat beroep wil ik niet uitoefenen, omdat het een vervelend beroep is. Het is niet erg aange-naam steeds op dezelfde plaats te zitten, steeds dezelfde gezichten te zien. Ik verkies een vrij beroep. Dan staat men niet onder het bevel van een andere persoon. Ik ben trouwens ook liever in open lucht. Ik wil een eigen zaak oprichten. Dan zal je beslist harder moeten werken dan een bediende, Ludovic, maar wie een hoger doel wil berei-ken moet zich ook meer inspannen, dat spreekt vanzelf.

NOOIT!

MIJN vader is inspecteur der di-recte belastingen. Ik zou het NOOIT willen worden, want het lijkt me vrij vervelend. Ik zou liefst tolk of journalist willen worden. Dat brengt ten minste wat afwisse-ling en het is aangenaam ook. Ik ben het helemaal met je eens, Daan.

MIJN VADER IS EEN ARBEIDER

Hij moet de cokesovens vullen. Ik zou dat niet gaarne willen doen, omdat het vuil is en bijzon-der lastig door de schier onuit-staanbare hitte. Bijzonder in de Zomer. Je moet weten dat de ovens die vader stookt, tot 1200, 1300 gra-den Celsius bereiken! Ik wens je ook een beter beroep, Wilfried!

DIPLOMAAT

MIJN vader is monteur. Hij heeft geen schijn van kans gekregen te studeren. Hij stelt zich met zijn eenvoudig werk tevreden. Ik zal mijn vader gelukkig maar moeten navolgen, indien ik NIET in mijn studie slaag, want ik krijg de kans verder te studeren. Ik hoop later diplomaat te worden. Als dat wer-kelijk je droom is, Karel, en je er aanleg voor hebt, dan zul je veel, lang en hard moeten studeren, want de diplomatie behoort tot de moeil-ijkste beroepen en er zijn veel min-der diplomaten nodig dan genees-heren of ingenieurs.

GENEESHEER

MIJN vader is dokter. Zijn spe-cialiteit is de radiographie. Ik houd niet veel van radiografie, om-dat men altijd in de duisternis zit. Vader zit altijd opgesloten in zijn kantoor. De zieken die hij ziet, zijn altijd weer andere mensen. Als ik dokter wordt, dan doe ik algemene geneeskunde om de zieken te kun-nen volgen en hun families te le-ren kennen. De geneeskunde is voor mij de beste van alle wetenschap-pen, omdat ze veel ongelukkigen redt. Proficiat, Pierre!

BOEE

MIJN vader is geen advocaat, ge-neesheer of uitvinder. Ook geen bedelaar of straatveger (al moeten deze laatste ook hun brood verdie-nen), maar een eenvoudige boeren-mens, die dag- in dag-uit, vooral in de Zomer, hard moet werken en gedurende de winteravonden gaarne wat knutselt met ons allen. Nu sta ik vader onder de vacante reeds goed ter zijde op het veld en in de stal. En later wil ik hem opvol-gen in het boerenbedrijf. Goed zo, Georges!

GROOTHANDELAAR

MIJN vader is groothandelaar in papier en hij heeft ook een drukkerij. Ik zal hetzelfde beroep als mijn vader uitoefenen, omdat ik zijn enige zoon ben, en vader wil helpen. Samen zullen we de zaken dan vergroten. Dat wens ik jullie van harte, Jean-Marie!

MIJN VADER IS REIZIGER IN SCHOENEN

Hij vertrekt 's morgens om 5 uur en komt 's avonds thuis om 11 uur. Ik zie hem van gans de

dag niet, en als hij thuis komt, lig ik reeds in mijn bedje. Ik geloof dat zijn werk zwaar is. Ik zou het zelf niet willen doen, want ge zijt gans de dag op de baan, altijd maar rijden, rijden en rijden. Nooit hebt ge vers eten. Altijd uw boter-hammen opeten in een café. Neen, dat is niets voor mij. Maar moeder en ik houden van vader, want... wie werkt voor vrouw en kind wordt door hen bemind!

GEEN DOODSKISTEN!

MIJN vaders beroep is loodgieter. Ik zou dat beroep ook willen uitoefenen, maar er zijn twee din-gen die ik niet zou willen doen: 1. Plannen uitrekenen. 2. Hum... doodskisten maken. Ik zou niettemin graag loodgieter zijn. Ik hoop dat je een goede ambachtsman wordt, Lucien.

VEEKOOPMAN

MIJN vader kijkt, keurt, vraagt hoeveel, biedt af, koopt, mom-pelt neen, en slaat niet toe. Soms staat hij geduldig te wachten, lacht, praat en drukt de hand. De koop is gesloten. Ziedaar een goed vee-koopman. Waarom zou ik dat later ook niet doen? Vader wil het zo, en ik verlang niets liever. Ik hoop dat je veel goede zaken zult doen, wanneer je ook veekoopman zult zijn, Etienne!

MIJN VADER ZIET ALTIJD ZWART

Hij is namelijk kolenhandelaar. Dat zou ik toch niet willen worden, want het is een zware stiel. Elke dag van 's morgens tot 's avonds zakken dragen. Ik wil later iets anders doen, want mijn vader ziet altijd zwart. Wanneer ik 's avonds achter een warme kachel zit met een « Kuifje » in de hand, denk ik met liefde aan mijn vader die zorgt dat we 's Winters warm heb-ben. Ik ben benieuwd welk beroep je later zult kiezen, Edmond.

VOOR GEEN GELD TER WERELD

MIJN vader is rechter in een Oost-Vlaams stadje. Voor geen geld ter wereld zou ik hem willen opvolgen. Ik beleef liever avontu-ren. Ik zou graag reporter willen worden zoals jij, Kuifje, en Le-franc. Ik heet je nu reeds hartelijk welkom in onze broederschap, Carl!

SCHIPPER

MIJN vader is een schipper, mijn moeder een schipperin, mijn broer een schippersjongen, en ik ben ook een schipperskind! We willen allen schipper blijven, tot in de eeuwen der eeuwen amen. Leve de schippers, Henri!

WELK ZIJN JE PLANNEN VOOR HET PAASVERLOF?

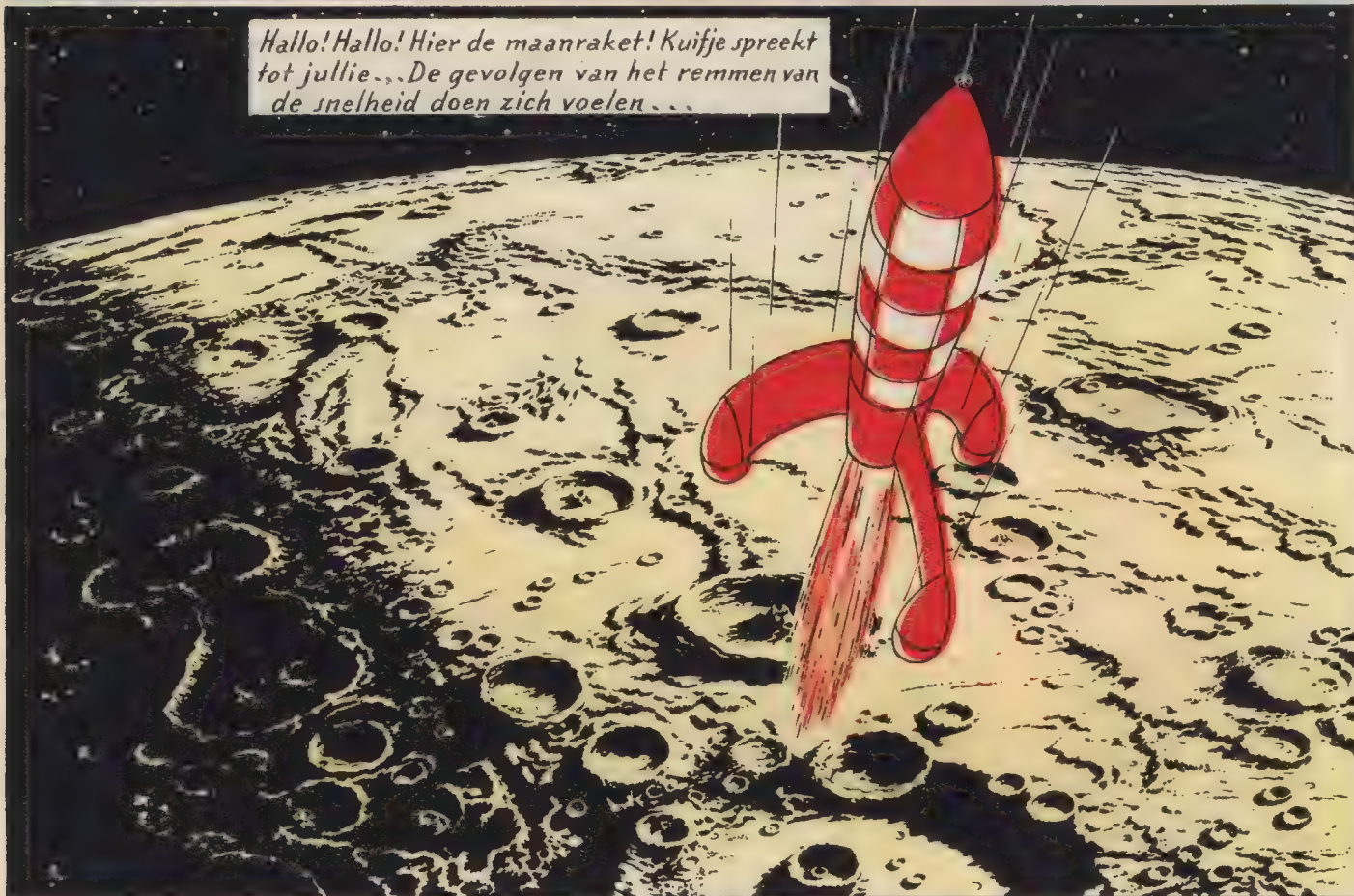
Vertel in maximum tien regels wat je tijdens het Paasverlof schikt te doen.

De antwoorden moeten ingezonden worden vóór Dinsdag 17 Maart!

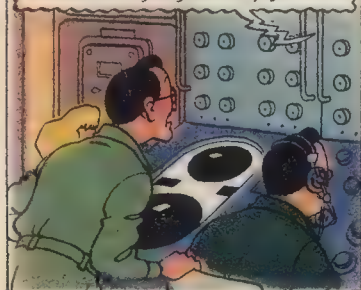
DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFFE EN BOBBIE MANNEN OP DE MAAN

Kuifje en zijn vrienden zijn aan boord van de maanraket die hen naar de maan zal brengen.

Hallo! Hallo! Hier de maanraket! Kuifje spreekt tot jullie... De gevolgen van het remmen van de snelheid doen zich voelen...

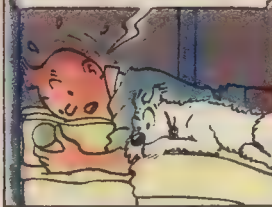
Trillingen, waarvan de oorzaak ons onbekend is, doen de raket schudden. Weligen in onze kooien... De minste beweging doet pijn...

Het hamert in onze slapen... De trillingen worden heviger en heviger... Het gevoel verpletterd te worden neemt toe... We ademen moeilijk...

We liggen als door een onweerstaanbare macht neergedrukt in onze kooien... Bewegen is totaal onmogelijk... De professor is bewusteloos... ik... ik heb de indruk...

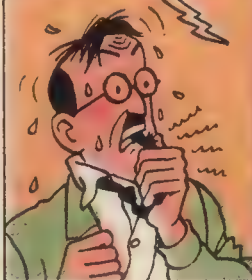
... dat m'n hoofd zal uiteenspatten... M'n ogen... men zou zeggen... zou zeggen... dat... ze... uit... de hollen... puilen... Ik... ach... m'n hart... m'n hart...

Hallo! De kapitein... de kapitein heeft ook het bewustzijn verloren... Alles doet pijn... de raket... beeft... beeft verschrikkelijk... Hopelijk gebeurt zeni... Aaa!

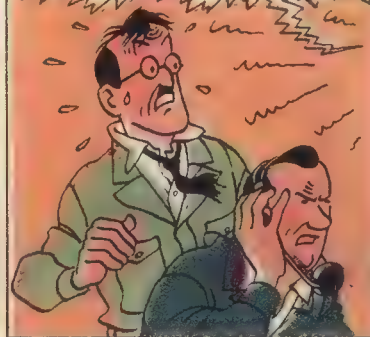
... krrr...
... Fttt...
... krrr...

Niets meer! Het is gedaan!... De ongelukkige is ook in zwijm gevallen... Ha, die stilte!... Die stilte!... Het is niet uit te houden!...

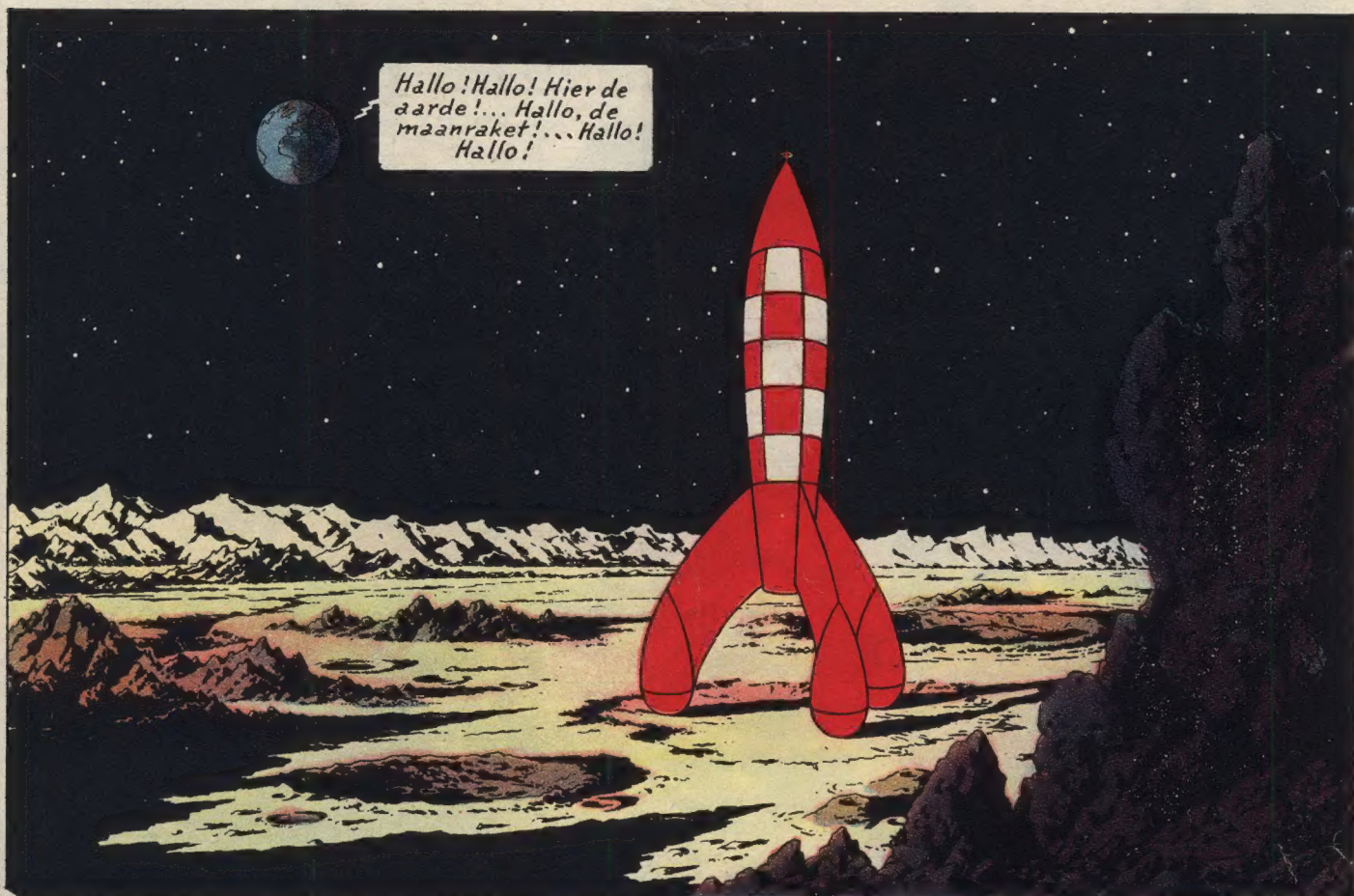
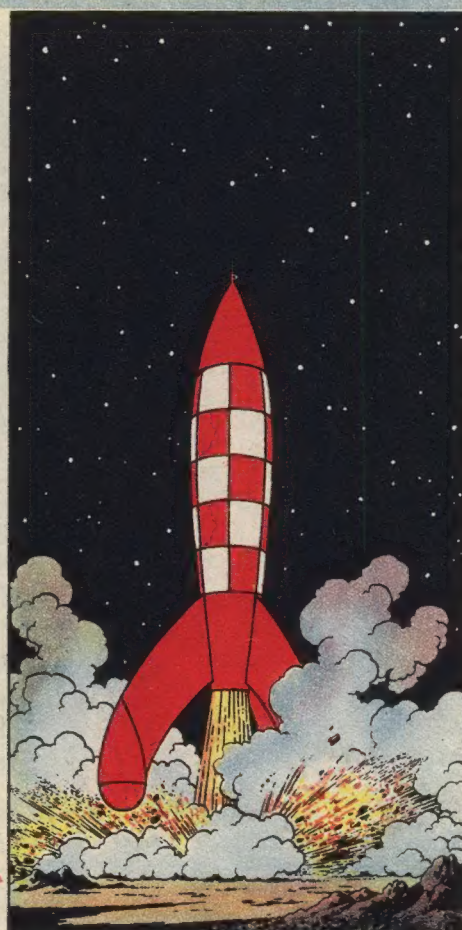
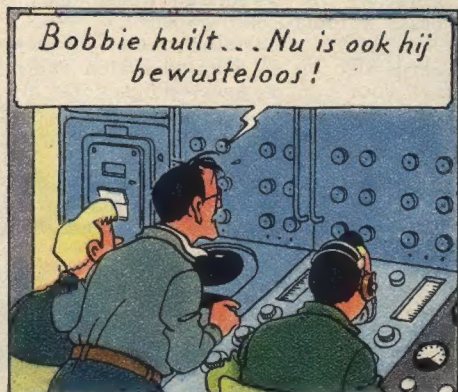
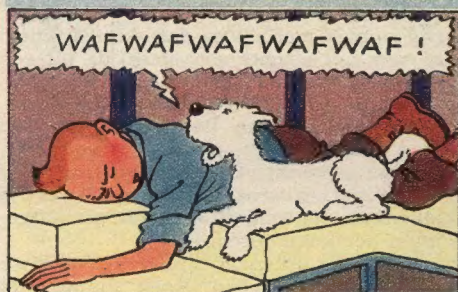

WAFWAFWAFWAFWAF!

DE NIEUWE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE
MANNEN OP DE MAAN ★★★

Over enkele ogenblikken zijn ze dood of... wandelen ze op de maan!...

TEXAS SLIM

ROMAN DOOR
MARCEL ARTIGUES

★
GEILLUSTREERD DOOR
REF

HET waren inderdaad de bandieten die hun wagens onder de struiken hadden gereden, vlak bij de weg die naar de hoofdingang van de ranch leidde...

Ze meenden dat Texas Slim en zijn kloeke cowboys thuis waren, want van hun vertrek hadden ze niets gemerkt. Slim had bepaald een goede ingeving gehad toen hij de weg door de bergen had gekozen. Hadden ze kunnen gissen dat er op de grote hoeve slechts grijsaards, gebrekkelijken, een vrouw, twee kinderen, een stervende en een dode waren, ze zouden niet al die voorzorgen getroffen hebben. In plaats van hun wagens te verbergen en stil nader te sluipen met het machinegeweer in de heup, zouden ze dadelijk tot op de binnenplaats van de hoeve gereden zijn om hun duister plan te voltrekken...

De ondervinding had hen echter geleerd Texas Slim niet in open veld aan te vallen (al waren ze numeriek ook de sterksten), doch heimelijk en met list... Het is daarom dat ze zo omzichtig naar de ranch toe slopen. Het toeval wilde dat Koen hen opgemerkt had en toen hij voor de tweede keer luid riep: «De gangsters!», hadden ook zij dit gehoord en zij verborgen zich in het struikgewas en in de glooiingen van het terrein. De bandieten, die het dichtst genaderd waren, losten de eerste salvo's...

DE OUDE GARDE TE WAPEN!

KOEN kon zijn ogen niet geloven toen hij die oude, gebrekkelijke cowboys

De bandieten hadden hun wagens onder de struiken gereden...

zag verschijnen. Was dat werkelijkheid of was het slechts een bladzijde uit een van zijn boeken die als bij toverslag begon te leven?

Het geratel van de mitrailleurs had de oude cowboys op slag vele jaren jonger gemaakt. Op hun gezichten lag een verbeterd trek, maar tegelijkertijd leken ze opgeruimd en wild als uitgelaten schoolkinderen.

Ze waren allemaal in een oogwenk tot de tanden gewapend. Koen snapte niet hoe ze zulks klaar gespeeld hadden. De wapenrekken, waarin de oude cowboys hun persoonlijke wapens hingen, geleken op een museum: Winchester karabijnen die de naam «Paquita», «Jenny», «Hertendoder» droegen en die nog toebehoord hadden aan de vader van hun vader. Ze hadden ook revolvers Smith and Wesson en Colts met zes kogels die, in de handen van een knap schutter, zo gevaarlijk waren als de beste automatische wapens.

Achter de omheining stelden de grijsaards zich op en beantwoordden dapper het vuur van de overweldigers. De dieren in de stallen, opgeschrikt door al dat lawaai, tempeestten dat horen en zien vergingen...

Mickey had zich een «six-gun» aangeschaft die bijna zo groot en zo zwaar was als hijzelf, maar dat scheen hem

Koen is met zijn vriend Texas Slim en al de cowboys van de Old Fellows Ranch in strijd gewikkeld met een machtige misdadigersbende.

Terwijl Texas Slim naar Bighorn's Hotel galoppeert om de politieinspecteurs te bevrijden, wordt de ranch door de bandieten aangevallen...

allerminst te hinderen. Hij sprong er verrassend handig mee om en kauwde daarbij rustig en flegmatiek op zijn kauwgom alsof hij de gebeurtenissen meester kon.

PECOS BILL

KOEN had graag naast zijn jonge vriend gestaan, doch dit was onmogelijk daar hij Old Bear Terry niet meer kon verlaten; de nieuwe schok was te erg voor hem geweest. In plaats van volstreekte rust kreeg Old Bear Terry al dat hels lawaai te verduren. Hij ijde en was plotseling heel oud geworden... Old Bear Terry zei, dat hij Pecos Bill zag die hem kwam halen voor de last round up...

Pecos Bill! In die naam lag alles wat Koen zo geïnteresseerd, aangetrokken en geamuseerd had in de verhalen over de Far West. Pecos Bill, de bron van plezierige grappen en lustige verhalen, Pecos Bill de schrik van de brilslangen, die leeuwen kon temmen en berijden als waren het doodgewone bronks... Nu was Pecos Bill ook een figuur geworden die de dood aankondigde, vermits Old Bear Terry hem zag en zei dat Pecos Bill hem kwam halen voor de laatste reis...

Koen weende en ook tante Jeanne kon haar tranen niet meer bedwingen... Het was zelfs voor haar te veel...

Dan werd Old Bear Terry's geest weer helder. Hij bekeek Koen en tante Jeanne en fluisterde:

— Ween niet om mij, miss Hermans... ik ben tevreden... daar ik mocht zien dat de amazone... die de panthers schrik aanjoeg... weende omdat die ouwe paljas... nooit meer op z'n houten paard zou stijgen... Ik plaag maar wat... ik hou veel van je... je bent de beste amazone die ik ooit gezien heb...

— Ik hou ook van je, Old Bear Terry, al wat ik zeg meen ik niet zo kwaad, antwoordde tante Jeanne. Hierop kreeg ze geen verstandig antwoord meer, want Old Bear Terry ijde opnieuw terwijl niet ver van hem hardnekkig gevochten werd... De bandieten waren gekomen om hun vijanden uit te roeien en om de ranch in asse te leggen. Ze wisten hoe ze dat doen moesten, ze waren vertrouwd met zulke practijken... Ze hadden al meer tegenstanders uitgeroeid. En hier hadden ze het zo makkelijk vermits de Old Fellows Ranch ver van de bewoonde wereld lag en de politie zich nooit liet zien...

Toch had hun aanval nog weinig succes gekend... De bewoners van de ranch voelden zich veilig achter de hoge omheining en lieten niemand naderen. De bandieten hadden nog niet eens gemerkt dat ze niet met Texas Slim en zijn jonge, krachtdadige helpers te doen hadden, doch met de oude garde en dat was ook maar goed, want dan zouden ze de bestorming gewaagd hebben, zeker van het feit dat de grijsaards het in een lijf aan lijf gevecht vlug zouden moeten afleggen...

DE TACTIEK DER LAFHEID!

WE moeten onze tactiek wijzigen, anders zitten we hier over een uur nog, zei Alek Tamyras, de aanvoerder van de bende. We gaan een mooi vuurtje aanleggen.

Plastic Jack ging op verkenning en had aldaar een onbevaakte hoek gevonden.

— Als ik daar over de omheining spring, kan ik een van die barakken binnendringen, baas, en daar ligt een grote hoeveelheid stro opgetast!

Plastic Jack haalde twee kannen benzine, sloop dan voorzichtig naar de uitgekozen hoek, klom over de omheining en kwam ongemerkt in de schuur. De benzine over het stro uitgieten was kinderspel, dan ontstak hij enkele strohalmen met zijn briquet en maakte zich uit de voeten...

Enkele seconden later, brandde het stro als een toorts, en weldra stond heel de schuur in lichtelaai. De paniek maakte zich van de grijze cowboys meester. Het vuur sprong van de ene blokhut naar de andere over en een dichte rookwolk hing over de helft van het gebouwencomplex. Alleen in het huis van de boss, dat ver van al de andere blokhutten stond, waren ze nog veilig alhoewel de omheining rond dit huis veel zwakker was...

Van mond tot mond ging het bevel: Naar het huis van de boss! De ene hielp de andere en vier cowboys sloegen een deken over Old Bear Terry en droegen hem voorzichtig naar het laatste schuiloord dat hen overbleef...

Old Bear Terry was bewusteloos en merkte er gelukkig niets van. Ze hadden zich opgesteld achter de houten afsluiting en in de verandah. Lang zouden ze het misschien niet kunnen uithouden, maar alles was beter dan in die vuurgloed om te komen en het was beter dan de open binnenplaats die voortdurend onder vuur werd genomen.

De rook had de cowboys beschermd, niemand was gekwetst en iedereen was op post. Toch miste men iemand... Tante Jeanne was verdwenen!

(Wordt voortgezet.)

DE KUIFJE'S BON

HOERA NIEUWE GESCHENKEN!

Van nu af verkrijg je, in ruil voor 175 Kuifje's punten:

• Een mooie portemonnaie, in cuirouline, in een kleur die past bij de portefeuille.

— Sluit met drukknop.

— Versierd met KUIFJE en BOBBIE.

• Zes nieuwe reeksen afdrukplaatjes, waarmee je je speelgoed, fiets en zelfs je gereedschap kunt versieren. Per reeks: 50 punten.

Reeks 1: De Scepter van Ottokar.

Reeks 2: Het Zwarte Goud.

Reeks 3: Mannen op de Maan.

Reeks 4: Kwik en Flupke.

Reeks 5: De Blauwe Lotus.

Reeks 6: Kuifje in Congo.

• Een speciaal abonnement van tien nummers op het jeugdblad « KUIFJE »: 500 punten.

• Weldra volgen nog andere nieuwe geschenken. Hierover volgt spoedig meer nieuws!

★

WIL JE KUIFJE'S BON'S?

Vraag dan de fijne producten van volgende firma's; zij dragen de Kuifje's Bon:

ABONNE'S, OPGELET!

Op het adresbandje van je weekblad staat telkens een Kuifje's Bon ter waarde van 1 punt. Voeg hem bij je collectie!

TWEE VLIEN IN EEN SLAG! DAT KOMT OMDAT ER VORIGE WEEK GEEN BON IN ONS BLAD STOND... HEB JE ER HEEL LANG NAAR GEZOCHT?

HET SEIN STAAT OP ROOD

TEKSTEN EN TEKENINGEN

VAN J. MARTIN

Lefranc en Renard strijden tegen een machtige misdadigersbende. Renard keert met een militaire luchteskader uit Parijs naar Colmar terug...

De auto's stoppen weldra voor het hotel Belvédère. Twee politieagenten springen naar buiten

Inspecteur! Jij hier? Wat een verrassing!

Hm... ik zie dat jullie de nacht houden. Uitstekend!

In de hall...

Generaal, we zullen Lefranc dadelijk wekken. Het is misschien nog wat vroeg, maar we hebben hem nodig!

Ze komen op de verdieping, lopen naar de kamerdeur van Lefranc en de inspecteur trommelt lustig:

Lefranc! Doe open, ik ben het!

Verdraid... die reuk... men zou zeggen... CHLOROFORM!

De inspecteur doorzoekt haastig zijn zakken, haalt een loper te voorschijn en opent de deur...

Geen antwoord... en die chloroformgeur... Haal jullie wapens boven!

Renard opent vliegensvlug de deur en draait het licht aan... Ze blijven allen als aan de grond genageld staan!

Ontvoerd, of ... erger nog!

De inspecteur loopt naar het venster, opent het, gaat op het balkon en ziet het touw bengelen...

Ze hebben hem verdoofd en hierlangs meegenomen... Nijkt! En zeggen dat heel het hotel vol politieagenten zat, die niets gehoord of gezien hebben! Ha, die nietsnutten...

De morgen breekt aan en Lefranc ontwaakt uit een nachtmerrie

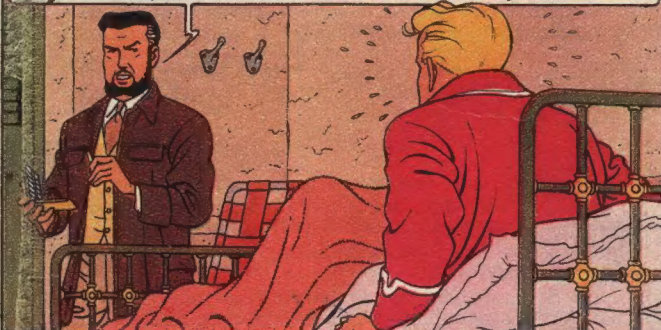
Hemel, wat 'n droom!... Ik heb hoofdpijn!... Heb ik met m'n kamerjas aan geslapen?

Nog geheel verdwaasd ziet hij de kamer rond

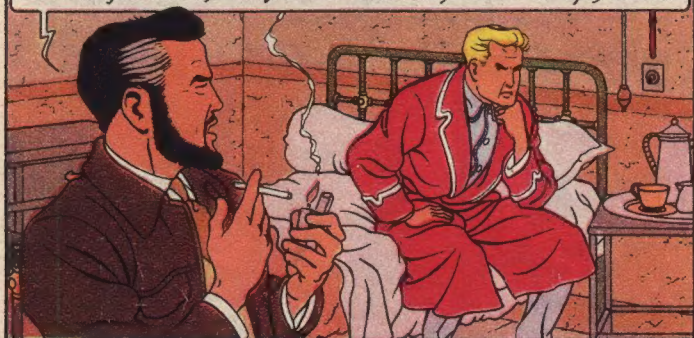

Waar ben ik?... Maar dat is...

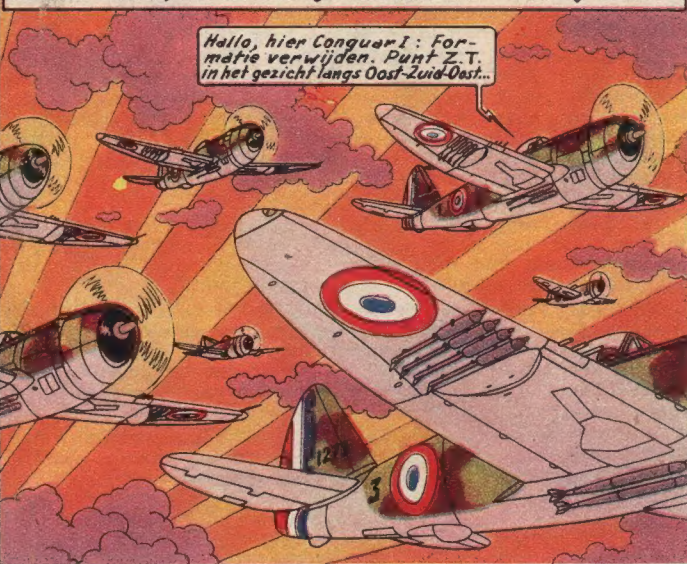
... Axel Borg in hoogsteigen persoon! Kijk niet zo lelijk, wees blij dat je nog leeft... Ik had je heel gemakkelijk kunnen doen verdwijnen. Je gaat me echt een dienst bewijzen

Ik hoop dat je verstandig zult zijn... nu, ik zal je later uitleggen waarom het gaat. Hier is je ontbijt en hiernaast vind je water en zelfs je kleren!

Enkele tientallen kilometer vandaar stijgen jagers op van het vliegveld van Colmar, met een lading raketten onder de vleugels...

Hallo, hier Conguart: Formatie verrijden. Punt Z.T. in het gezicht langs Oost-Zuid-Oost...

Ha, nog iets... Vergeet niet dat je dag en nacht bewaakt worden men je bij de geringste verdachte beweging neerschiet! Straks kom ik je halen en zal je overtuigen van de nutteloosheid van je werk!